

رفیق حسین راحمی پور

رفیق حسین راحمی پور مقدم متولد 1328/6/15 در خانواده‌ی کارگری به دنیا آمد. پدرش کارگر کارخانه‌ی چیت‌سازی تهران بود، کارگری مبارز که به علت فعالیت‌های سندیکایی در سال 1332 زندانی و سپس از کار اخراج شد.

رفیق حسین شاگردی باهوش، زرنگ و درس‌خوان بود. دوره‌ی ابتدایی و متوسطه‌ی خود را با نمرات بسیار عالی گذراند ولی برای ادامه‌ی تحصیلات ناچار بود روزها کار کند و شب‌ها درس بخواند. رفیق حسین راحمی پور از همان دوران مبارزه‌ی سیاسی خود را آغاز نمود. او در سال 1350 توسط ساواک دستگیر گردید. مدتی تحت شکنجه بود و سرانجام در دادگاهی تشریفاتی به 8 سال زندان محکوم گشت.

رفیق حسین راحمی پور پس از گذراندن 8 سال شکنجه و آزار در زندان‌های رژیم پهلوی در سال 1357 با انقلاب مردمی از زندان آزاد شد و فعالیت‌های سیاسی خود را از سر گرفت.

پس از تأسیس سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) در سال 57 رفیق حسین راحمی پور به صفوف سازمان ما پیوست. رفیق حسین مسئول کارگران کفاش، خیاط و کارگران شرکت کفش ملی بود.

رفیق حسین راحمی پور مقدم در سال 1361 به همراه همسرش که باردار بود دستگیر شد. همسرش در زندان دختری به دنیا آورد، کودکی که بعد از یک هفته از تولدش بیمار شد. در زندان برای معالجه او را از مادرش گرفتند اما فردای آن روز بدون ارائه‌ی سندی به مادرش اعلام کردند که کودکش درگذشته است.

بر طبق اظهارات برخی از شاهدان در تاریخ 1363/6/3 رفیق حسین راحمی پور مقدم در زندان به شهادت رسید. اما رژیم اسلامی از بازگرداندن جسد رفیق حسین به خانواده‌اش خودداری کرد. حتی تا امروز از محل دفن او اطلاعی در دست نیست.

از رفقای که با رفیق حسین راحمی پور ارتباط تشکیلاتی داشتند میتوان از رفیق نورالدین ریاحی، محمد بیگدلو، حمید روشنفکر و روزبه آبکناری نام برد.